

Előfizetési árak:

Félsz. évre . . .	6 frt — kr.
Élőve	3 > — >
Negyedévre . . .	1 > 50 >
Egy óra	— > 50 >
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Községi vagy állami rendőrség?

Mikor a vármegyék avult intézményeit az idők kívánságához képest reformálni kezdték, — nagy volt a felbátorodás amiatt, hogy a nemzet elveszti önkormányzatát és jogkörét szűk határok közé fogják redukálni.

Az idő beigazolta, hogy a korhadt ágak lenyesegetése megújította az ezer éves vén fát.

Éppen azóta lett a modern Magyarország erősebb, a mióta levették a vármegyékről a rárótt funkciók túlságos terheit s amióta szűkebb térre, de egészségesebb, purifikáltabb levegőre vitték őt, hogy tevékenységét gyakorolja. Csodálatos is volt, hogy mikép bírta el a társadalom azokat a patriarchalis állapotokat, a melyek szerint a régi vármegyék szolgálták ki a törvénykezést, a közigazgatást egészben és minden részleteiben, nagyban és kicsinyben.

Azok a mammothok csodás alakjaira emlékeztette az embert, azokra a rendkívüli ősszállatokra, a melyeknek nagysága, ereje, minden képzeletet felülhaladt — s kicsi lévén ez a világ, ez a sárgómb nekik, — el kellett pusztulniok.

Ilyen közigazgatási mammothok ma már nem léteznek sehol; ma már a modern korban nem viselhet egy ember tiz hivatal, csak nálunk; nem születhetnek arra való lángelmék, csak nálunk, nem találhatók olyan hatóságok, amelyekre a mai állami élet valamennyi funkciót rá merjük bízni blindre, jóformán felelősség nélkül —

csak minálunk, ahol a városok autonómiája révén még most is élnek ezek az antidiuviális adminisztráció reliquiái, ezek a csodaszzerű adminisztráció mammoth példányai. Valóban csodálni lehet, hogy azzal a kevés költséggel, azzal a kevés munkaerővel mi mindent tudnak elvégezni a magyarországi városok hatóságai.

Bírósági, rendőri, erdészeti, orvosi, katonai, néphevelési, és műépítészeti ügyeket kezel s mint a karikacsapás megyen minden ügylet — csak néha néha álmélkodunk a felmerülő eseteken, mint pl. akkor, ha látjuk, hogy a gyermekhalandóság az egész föld kerekéségén sehol se oly nagy, mint nálunk, és ha látjuk, hogy a magyar városok valósággal a járványok fészkei.

Hiszen csodálkozhatunk-e ezen? Ily hatósági apparatus mellett, mint aminővel a magyar városok bírnak, nem lehet más eredményt várni.

Vagy ez a rendszer fog megszűnni, amelynél csak az bizonyos, hogy lejárássa az embereit; vagy el kell pusztulni a városok legüdvösebb alkotásainak, leghasznosabb intézkedéseinek.

Nem csak a szabadság a legfőbb kellék, hanem a tiszta jó levegő, amit nem az alkotmányosság utján, hanem a nagy természet változhatlan örök törvényei tolytán nyerünk. Alkotmányos államban is a polgári élethez az a legfőbb kellék, hogy igazaink, személyünk és vagyonunk tulajdon jogai, cselekvési szabadságunk, tehát maga a szabadság biztosítva legyen, —

mint a természet biztosítja számunkra az életadó levegőt. Ahogy a szabadsághoz is először élet kell, — az élet föltételei pedig szükségesegek.

Azt a védelmet, amit eddig ez irányban a megye teljesített, átvette az állam s független bíróságaira ruházta. Hiszen ez kötelessége volt.

Azonban miért nem veszi át a személy és a vagyon biztonság abszolút védelmét, a mire a városok képtelenek csekély erejükkel és ósdi mammoth féle szervezetükkel.

Minden jog alapja a szabadság. Vagyonunkhoz való jogunk, tulajdonjogaink alapja sem más, mint szabadság azzal rendelkezni.

Már pedig ha az államhatalom a tulajdon szentségét, a tulajdon jogát védi meg: ezzel jobban megvédi még a szabadságot is, mintha a szegény magyar városok autonom hatóságaira bizza, amelyeknek nincsen elegendő erejük és hatalmuk arra, hogy megvédjék a polgárok személyi és vagyoni jogait. Az állam ezáltal, hogy a városi polgárok személye és vagyona fölötti örökösödést maga veszi kezébe: azt fogja mutatni, miszerint méltányolni tudja adófizető polgárainak becsét. Az élethez való szabadságunkat a természet törvényei elismerik és tudunk, önakarunk, önkormányzatunk nélkül gondoskodik az élet feltételeiről; a tiszta levegőről.

Épp így kell az államnak is gondoskodni a mi akaratainkon kívül, polgárai

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Buborékok.

I.

Az élet.

„Az emberlét csak visszafény dőlábja.“
Göethe: Faust II.

Az élet csak buborék s a világ az a nagy tenger, melynek fenekén a buborék fölfakad, aztán gyöngyözve, rezegve fölszáll a fölszínre, hogy ott rövid pár pillanat alatt ismét elpatanva, szerte foszolja, elsimuljon.

A milliányi ember élete: milliányi buborék.

Egy a sorsuk, mindegyikük ott fakad föl, mindegyikük ott foszlik széjjel. Pillanat a tartamuk, a meddig csillognak. S még sem egyformák.

A talaj különböző, a melyből támadnak.

Az egyiké drága kövek körül fakad, fémlő aranyat hoz magával a fölszínre s a napsugarak azon törnek meg, azon ragyognak, csillognak. Szinpompájuk elragadó. A mi szép, a mi fényes, a mi szindús, elkábitó, mind ott van a fölszí-

nökön, kápráztatnak, hogy a szem alig bírja meg a csillogást. De jó a pillanat, és ez is szerte foszlik. Apró kis gyűrűk maradnak a fölszínre utána, azoknak az érzése, a kik látták, ismerték, szerették azt a buborékot, aztán lassan-lassan azok is elmúlnak. A gyűrűk helyén sima lesz a fölszín, helyet hágy az újabb csillogásnak.

A másé zavaros, agyagos iszap fenekén támadt. Mocsár, miazma az ágya, melyből kikél. Már a színe is sötét, mint a talaj, a mely őt szülte. Aztán fölkavarog, lassan, lomhán az is a fölszínre. De irtóznak tőle. Hogyis ne. Piszkos a külszíne, szürke, csaknem azt mondhatnók, szintelen, fakó. A színeseknek, a csillogóknak is megrontja sokszor a harmoniáját. Aztán mi-azmás, büzhödt az az illat, amit magukkal hoznak, gyilkos. Messze kerülnek őket. És ezek is csak pillanatig sötétlenek ott a fölszínen.

Verőfényes napokon a csillagoké az uralom fényökkel, szinpompájokkal beragyogják a fakó, piszkos buborékokat, úgy, hogy azoknak nyomasztó sötétségét egészen eltakarják a színsugarakkal, de hogy ha megindul a szél, viharrá lesz a levegő mozgása és fölkavarja azt a világnak nevezett tenger fölszínét, de nagy a változás. Sokszor látni, hogy már a gyengébb hul-

lámzás is elpattantja azokat a czifra, színes buborékokat, nem állják ki a szelek gorombaságait, a melyek beléjük markolnak, nem nézik, nem válogatják őket, nem tesznek különbséget.

Czifra vagy piszkos a buborék, egyre megy.

És látni lehet sokszor, hogy az a sok, az a temérdek piszkos buborék egybefolyik olykor, aztán élére ülnek a hullámoknak, hóféhér habbá verődnek. Leszáll bennök a salak, megtisztulnak.

A fényes, a csillogó buborékok, ha kiállják, akkor belekeverednek az árba, oly piszkosak, szintelenek, fakók lesznek, mint a többi társaik, de velök együtt tartva ismét hóféhérek lesznek s aztán színesek, csillogók, a minők voltak.

A fájdalom, a szenvedés, az öröm és a kéj csak színváltozások a buborékon, a melyek a nap sugarával, a fényvel és sötétséggel vibrálnak, változnak. Az marad tovább fönn, a szerint állandó egyik vagy a másik, a mint a napsugára éri többet, vagy a sötétség. Az érzelmek, a szenvedélyek csak csillogó máz a buborékon, báránnyelűk, a melyek jönnek, men-

szabadságának védelméről, a maga teljes erejével és hatalmával.

Valóban ideje, hogy sürgezzék városaink a rendőrség államosítását, a csendőrség hatáskörének kiterjesztését a városokra is.

A magyar városokra nézve ma minden cseppnél jelentősebb kérdés, nincs fontosabb dolog és úgy tudjuk, hogy a készülő törvényjavaslatba ezt föl akarják venni, sőt a belügyminiszter határozottan meg is ígérte ezt.

A polgári szabadság érdekében óhajtjuk az államtól a személyi és vagyoni jogok leghatalmasabb védelmét minden téren.

Mert nem az irott és holt betűk törvényeiben, de a magyar városok polgárainak jogaiban él Magyarország állami szuverenitása.

A magyar nyelv sérelmei. Nemcsak a nyelv, hanem a magyar közjog, a magyar alkotmány, Magyarország önálló államiságáé. Ujabban megint két ízben ejtettek sérelmet a mi államnyelvünkön. Az egyiket maga Wekerle miniszterelnök követte el azzal, hogy a miniszterelnöki osztály tisztviselőit utasította a német nyelv szorgalmas tanulására, miután a bécsi közös külügyminisztériumban „s a j n o s a n“ (sic!) tapasztalják, hogy a magyar miniszterelnöki iroda nem igen tud jól németül. A másik sértést Lobkowitz herceg, a negyedik (budapesti) hadtest parancsnoka követte el, aki a fővárosnak a budapesti térparancsnoksághoz intézett magyarnyelvű átíratára, melyben a fővárosi tanács finoman kifogásolta, hogy vele a térparancsnokság németül levelez, s melyet a térparancsnokság fölküldött Lobkowitzhoz, azt írta vissza németül, hogy őt a törvény nem kötelezi a magyar nyelv hivatalos használatára, csupán a magyar ezredek parancsnokságait. Mikor a kormány vezérférfia farba rugja a magyar államnyelvet, miért ne tenné kétszeres szívességgel Lobkowitz herceg k. u. k. Feldmarschall-Lieutenant? Úgy-úgy, csak támogassátok ezt a közösüges magyar kormányt, hadd jöjjenek ismét vissza a 49 utáni szép idők!

Hirek.

— **(Városi közgyűlés.)** Hétfőn d. e. alig húsz bizottsági tag jelenlétében nyitotta meg Kardos Kálmán főispán a város közgyűlését, melyen első sorban boldogult Lechner

nek az égbolton, a nélkül, hogy nyomot hagynának maguk után.

S mily vékony, mily finom, átlátszó ez a buborék.

Egy gyenge kis szellő elég, hogy átszakisza és elsimítsa még a helyét is.

Mégis, hogy kapaszkodnak, hogy erőlködnek az emberek, hogy iparkodnak az erő, a tudomány hatalmával, hogy fölszinen tartásák ezeket a buborékokat; az életöket.

És hiába.

Ujabb és újabb buborékok szállnak, keringnek, kergetőznek fölfelé. Helyet kívánnak a fölszinen s a fenlevőknek sorsuk, hogy helyet adjanak. Akarat e nagy kívánság előtt nem létezik. A buborék sorsa: a szétpattanás, előbb vagy utóbb, az idő nem határoz.

Aztán a millió ember mégis küzd!

Talán azért, mert szereti a csillogást, a napsugarat s a meleget s mert abban a boldog reményben ringatózik minden ember, hogy sokáig fölszinen maradhat, pedig dehogyan.

Az idők végtelenjéhez, az örökkévalósághoz képest az élet tartama csak egy pillanat.

Buborék az élet, egy pillanat — és a jelen multtá lesz.

Gyula városi rendőrfőkapitány elhunytáról emlékezett meg. Hü. lelkiismeretes, pontos hivatalnoknak, jó bajtársnak, szerető rokonnak jellemezte, akiről még az ellenségeinek is el kell ismerniök, hogy tiszta jellemű volt. Szerette a törvényhatóságot és az intézményt, melyet szolgált. Egyszerű — mint élete — volt temetése; de a város küldötte az egyszerű koporsóra díszes koszorút vitt. — Lassan megtelt a közgyűlési terem, mire a tárgysorozat első pontjára került a sor.

Új aljegyzők. Az első aljegyzői állásra Nendtvich Andor, eddigi másodjegyző, a másodjegyzői állásra pedig Pintér Ferencz, eddig helyettes I. aljegyzőt választotta meg a közgyűlés egyhangú fölkiáltással.

A villamos világítás ügyében a közgyűlés a tanács javaslata alapján most már végleg kiadta az engedélyt Ganz és társa cégnek azzal a kikötéssel, hogy az elektromos áram feszítő erejének esetenként való megmérése végett a város jogositva legyen mérőkészüléket alkalmazni.

Az István- és Mátyás-bányák sorsa még most sem dönt el. A dunai gőzhajós társaság nem fogadta el a kiküldött bizottság föltételei közül azt, hogy a két bányát csak tárnakkal műveltheti, s hogy a társaság egyéb bányáival sem a föld alatt sem a föld fölött össze nem kötheti, hanem külön tartozik kezelni s a széntermelésről is külön könyveket vezetni, amikbe a város beletekinthessen. A közgyűlés újra ugyanazon föltételeket szabta a társaság elé, s mert tőle függ, hogy meghagyhatja-e a Koch által bérelt bányákat albérlésbe vagy továbbra is — Koch tartozik a bányákat művelni.

A püspökmalmi forrás vizének a fővezetékhez való kapcsolását a közgyűlés kimondotta, miután a szakértők a vizet vegyi és bakteriológiai vizsgálat után kifogástalannak találták. A vizet azonban csak azután vezetik be a főhálózatba, miután a forrás fölött levő épületet onnan eltávolították s a telket parkirozták. A költségek erre 1080 forint.

Visszaélések az árvaházakban. A fölállítandó óvintézetekről folyt a beszéd a közgyűlésen, s ez alkalommal Tamási biz. tag arra a pazarlásra hívta föl a közgyűlés figyelmét, ami az ilyen árvaházakban végbe megy. Minden élelmi szert aránytalanul drágábban vesznek a Rudolfinum számára, mint amily áron azokat a cikkekét máshol megkaphatnák. A polgárok ezeket költenek erre az intézetre, a városi közpénztár, intézetek, jótékony emberek adományai csöstell szolgáltatják oda a pénzt; hanem az igaz, hogy úgy is dobálják ott ki a fölösleget. Aidinger polgármester erre azt a mulatságos választ adta, hogy a kórházban és a Rudolfinumban árlejtés útján szerzik be az élelmi cikkekét. Hát ugyan szépen lelejtették az árakat, ha azt a babot, amit másutt akárhol 6 krért lehet megkapni, ők 10 krért veszik. Sze-

gény árvák, milyen nehéz a ti sorsotok. Nektek még a babot is drágábban kell vennetek, mint más tehetősebb embernek. Vajjon kinek az árva zsebbe nyer enyhülést ama 4 krajczáros babárkülönbözetek révén, melyek egy év alatt szép kis summácskát tehetnek ki? Jó lenne tán kis vizsgálatot is tartani.

Vinczellérképező intézet. A közgyűlés a már általunk is ismertetett terv szerint a vinczellérképező intézet sürgős fölállítását a tanácsra bízta. Az állam ez intézethez évi 3600 forinttal járul.

Kevés a középiskola. Az iskolaszék a polgári fiúiskola fölállítását — állami szubvenzióval — javasolta ama tarthatatlan állapot megszüntetésére, hogy az iskolaév elején a helybeli középiskolák elégtelensége miatt nemcsak megszámlálhatatlan sok vidéki ifju kénytelen más város iskoláit fölkeresni, hanem még pécsi ifju sem kap bebocsáttatást a középiskolák falai közé, mert az alsó osztályok túltömődtek. A tanács a polgári iskolát nem tartja helyesnek, mert elősegítője a proletarizmusnak, hanem a kassai fölsőbb ipariskolához hasonló intézetet kér a kormánytól, mely a tanácsi jelentés szerint „a tárgyalások megkezdését kilátásba helyezte“. Ugyancsak rohamos haladás! Az iskolaévnek vége, az új két hó mulva megindul; vajjon a kilátásba helyezett megkezdése a tárgyalásoknak bekövetkezik-e addig?

A közgyűlés fél egy órákor ért véget.

— **(Erkel Ferencz †.)** A magyar műzene megeremítője és mestere, a Hymnus szerzője, a magyar opera uttörő kultiválója, Erkel Ferencz, e hó 15 ödikén este örökre lehunyta szemét. Magyarember volt testestől lelkestől, magyar zenét irt, magyar énekeseket nevelt, magyar zeneirőknak lón vezérő csillaga. Igazgatója és karmestere volt a csirájában mozgolódó magyar nemzeti operának, s már öszfürtű ember volt, mikor a karnagy pácát kiadta a kezéből — Sándor fiának. Mert fiai is jeles muzsikusok. Sándor az opera első karmestere, s volt igazgatója is; Elek, akit csak néhány nappal atyja halála előtt temettek el, a népszínház oszlopos karnagyja volt; s a többiek is mind dolgoznak a zenetudomány terén. Korszakot alkotott az öreg Erkel Ferencz a magyar zenevilágban mesteri zongorajátékával is, meg magyar zamatú kompozícióival. Az „Isten áldd meg a magyart“ kezdetű himnusz a velőkig hat, s alig lehet könyvek nélkül énekelni vagy hallgatni; s száz meg száz magyar négyes kar vált közismertté és kedvelté, melyeket mind Erkel irt a számos operárában kívül, melyek szintén közszájon forognak általános népszerűségre jutva széles ez országban. Az őz mester, ki tavaly utoljára dirigálta himnusát a dalosversenyen, mikor egyszerre mintegy nyolczszáz énekes harsogta az „Isten áldd meg a magyart“, — most csendes halott. Nyolczvanhárom év terhe is csak úgy tudta lenyomni a sirig, hogy

II.

Foszlányok, rongyok.

A februári forradalomban híressé vált Chateau d'Euai kaszárnya körül ögyelegttem. Egyik földim hitt magához estelire s hogy addig is elűzzem az időt, bementem Laroche apóhoz, a vén zsbárushoz, kit még Budapesten ajánlottak a figyelmembe.

A kívülről mit se mutató bolt, valóságos kincses bányája a történelmi emlékeknek.

A pompéjibeli vázaktól — Boulanger revolverjéig, csaknem minden híres és nagy embertől, minden korból van itt valami, ha még oly csekélység is. Láttam pl. Napoleon kardját, Gusztáv Adolf csákóját, Nagy Frigyesnek két tubákos szelenczejét, Wellington botját, Mária Terézia selyemcipőit, Dubarry serlegét, Pompadour asszony csipkéit stb. Ki tudná elsorolni csak a legérdekesebbjeit is.

Láttam sokat, nagyon sokat. Mindannak emlékeit, a miért valamikor az emberek hevültek, és küzdöttek. Hir, dicsőség, szerelem, nagyság, hatalom stb. emlékeit, melyek most oly szépen megférnek egymás mellett ott a polczok tetején. De hogyan?

Az érczet rozsdá marja, a bőrt, selymet és bársonyt ellepi a penész, fakultak a színek.

Alig csillan ki közülök valami. Pókok ütöttek tanyát közöttük, azok szövik be fátyollal még a polczokat is.

S amint így el-elnéztem ezeket az emlékeket, azon gondolkoztam, vajjon gazdáik közül melyik volt nagyobb, okosabb ember. Napoleon-e, a ki Moszkváig meghódította Európát s aztán szt. Ilona szigetén bőjtölte meg dicsőségét a bukott nagyságok végtelen keserőségének érzetével, — vagy XV. Lajos, a ki Dubarry és Pompadour asszonyok ölen pocsekolta el életét, erejét, de kivette részét az élvezetekből egész a csömörlésig s aztán lehunyta szemét azzal a tudattal, hogy végig élvezte az életet.

Burgundi és Lescintsky Mária éltek-e okosabban, a kik szörkámzásban zsolozsmáztak a templomok márványán, vagy Kleopatra, Aspasia, II. Katalin e, a kik a világ leghíresebb contenancejai voltak.

És így tovább.

Hiszen egy lett a sorsuk. Elrothadtak s nevükön kívül hitvány foszlányok, rongyok maradtak fenn utánok, melyeket rozsdá lep, penész oszlat szét és megmossa kezét az ember, ha fölvette őket.

Tagadói mindannak, a mi él. Temetetlen

az ősz mester erősen meghülve tüdőgyulladásba esett. Temetése vasárnap ment végbe az operaház előcsarnokából, ahol a ravatal föl volt állítva. A „Pécsi Dalárda“ táviratilag rendelt koszorút Erkel Ferenc koporsójára.

— **(A Pécsi Dalárda estélye.)** A Pécsi Dalárda a pártoló-tagok részére szombaton alapszabályszerű dalestélyt rendez a nemzeti kaszinó kertjében. A műsor a következő: 1. Honfidal, Huber K. től. 2. Az álmodó rézsa, Reinholdtól. 3. Szeretlek én egyetlen egy virágom, Hoffer Istvántól. 4. Pécsi nóták, férfikarra átírta Eckhard Antal. 5. Vasárnap reggel, Weiwurm R. től.

— **(Halott a Balokányban.)** Szombaton a Balokány-tóból egy hulla végtagjai me-redeztek ki. Az előhívott rendőrök húzták ki a már oszlásnak indult hullát, melyben a vizsgálat alatt Szeitl István szabóinasra ismertek. A szerencsétlen 22 éves legény előbb a kádár-mesterséget tanulta, de mivel lábára nyomorék lett, a szabóságra adta magát, s így lett a 22 éves legényből újra inas. Nyomorék volta itt se hagyta békén a lelkét s valószínűleg elke-seredése vitte a Balokány vizébe. Már múlt kedden eltűnt a műhelyből.

— **(Hoffer kitüntetése.)** A király által Hoffernek adományozott koronás arany-éremkeresztet tegnap kapta kézhez a főispáni hivatal. Úgy tervezik, hogy vasárnap délelőtt a Pécsi Dalárda rendkívüli közgyűlést tart a városház dísztermében, ahol a főispán személye-sen tüzi Hoffer mellé a valóban jól megérde-melt kitüntető érdemkeresztet. Valószínűleg még az nap este rendezik a tervezett bankettet is Hoffer tiszteletére.

— **(Tavaszi nyári mulatság a Tettyén.)** A pécsi nőegylet tavaszának szánta azt az ünnepélyt, melyet vasárnap délután a Tettyén rendezett, de a verőfényrel és meleggel tűző nap kegyelméből bizony nyári ünnepély lett abból. A látványosságok fele a városban folyt le azzal, hogy a fölvirágozott díszfogatok, melyek versenyeztek abban, hogy melyik legyen disze-sebb és izléseesebb, a Scitovszky-térről indultak el a király-utcán át föl a pavillonokkal tarki-tott Tettyére, ahol a virágkorzó tulajdonképeni színhelye volt. Itt az ezerekre menő válogatott közönség virágzapporral fogadta a virágokkal dí-szített biciklistákat és a kocsikon ülőket, viszont ezek is sűrűn zúditották az alatt állók nyakába a kis virágcsokrokat. Az újdonság ingere dac-zára — bár néhány ezer főnyi közönség volt a Tettyén — nem látszott oly mértékben érdeklődni a publikum, mint azt az előkészületek után várhattuk. Kedv dolgában se nagyon erő-ltette meg magát a közönség, pedig a nőegylet ugyancsak szépen gondoskodott mindenről s elég bő alkalmat nyújtott a mulatozásra. A ka-tonazenekar és a cigánybanda késő estig ját-szott, volt táncz, francia négyes, csárdás; köz-ben mindenféle népmulatságok szórakoztatták a közönséget. A végső leszámolás után körül-

röngyök, a melyek haladnak az ember küzdel-mein s nagy kérdőjelet rajzolnak a világ jö-vője elé.

S az emberek rövidlátó többsége, hogy irigyli, hogy vágyakozik e nagyok, e dűsgazda-gok sorsa után, pedig a nagy és kis emberek között csak az utánok maradt foszlányok tartják fen a különbséget. A kicsinyekét elszórják, a nagyokét összeszedik a kufárok, zsibvásárt csap-nak fölöttük és gazdájuk nevével szabják meg az árukat.

Sokáig gondolkoztam még fölvetett kérdé-semen, elvégre is nem tudtam dűlőre jutni. Különböztetnem is csodálom, mikor a gyomrom korgása a vacsorára siettetett. Hiába, az ember ember marad.

Barátomnál a kitűnő ürü steak és a bor-deauxi hegylé mellett bizony nem gondoltam többé a foszlányokra.

Miattam penészedhettek, a meddig akartak. Hanem annyi bizonyos, hogy vacsora után még-is azokat tartottam okosabbaknak, a kik éltek és élveztek — a meddig csak lehetett.

Rédey Miklós.

belül ezer forint tiszta jövedelme lesz a nőegy-leinek, mely a nagy és buzgó fáradozásért többet is érdemelt volna.

— **(Egy hirhadt rablógyilkos el-fogatása.)** Csütörtökön éjjel Szalánta környé-kén a csendőrség elfogta Petrovics János cigánylegényt, akit több rablás-és rablógyil-kosság miatt országosan köröztek. A zsvány Szalántán szírvart vett, s ott fölűnt bőkezű köl-tekezése Tizes bankóval fizetett, s mert nem tudtak hamarjában visszaadni a bankóból, ga-vallérosan otthagya az egészet. Ezt megtudták a csendőrök s bajszára indultak. Petrovicsot utól is érték, de ez vad futásnak eredt. A csendőrök nem is tudták elfogni másképp, mint-hogy egy környékbeli vadász az arra futó zsi-ványnak a czombjába lőtt. Petrovics ekkor a földre rogyva kénytelen volt magát megadni.

— **(Halálozás.)** Czupy György, nyu-galmazott uradalmi főerdész és megyei bizottsá-gi tag. Czupy Ede patacsi jegyző édesatyja, e hó 18-án, 70 éves korában, elhunyt Német-Üröghön.

— **(Aranylakodalom.)** Hartmann Antal és neje Pucher Julia julius másodikán aranylakodalmaikat ünnepelik.

— **(Csendőrállomás Szabolcson.)** Julius elsejétől Baranya-Szabolcson csendőrállo-mást állítanak föl egy őrsvezetővel és 4 csend-őrlégényvel. A régóta sürgetett intézkedésre a most bevégződött sztrájk bírta rá a belügymi-nisztert.

— **(A bányász-sztrájk vége.)** Azt a 17 munkást, kiket magánlak megsértése miatt a csendőrség elfogott s a pécsi kir. ügyészségnek átadott, az ügyészség már szombaton szabad-lábra helyezte. Ellenük a vád azonban fön van tartva, s a későbbi fejleményektől függ, hogy büntetést kapnak e vagy sem. A bányákban rendesen folyik a munka úgy, hogy a még künn volt katonaság is hétfőn délután visszajött a vá-roshoz.

— **(A székesegyház fölszentelé-sének évfordulója.)** — Vasárnap a pécsi dóm fölszentelésének második évfordulóján Du-lánszky Nándor dr. megyés püspök fényes segédlettel misét mondott, s meghívása folytán Hanny Gábor szegzárdi apát plébános tartotta az alkalmi egyházi szónoklatot.

— **(Szolgabírák áthelyezése.)** A főispán Jeszenszky Gyula tb. főszolgabíró s mohácsi szolgabíró a pécsi járás főszolgabírája mellé, Seeh Károly dr. pécsi szolgabíró a siklósi, Perczel Béla siklósi szolgabíró a mohácsi járásba helyezte át. Az áthelyezettek-nek julius elsején kell új állomásaikat elfoglal-niok.

— **(A budai honvédszobor Kos-suthnál.)** A magyar hölgyek, a kik a budai honvédtünnepet avval is emlékeztetésebbé tették, hogy a szoborra helyezendő gyönyörű bronz-koszoru költségeire összegyűlt pénzből magyar honleányokhoz igazán méltó módon, kulturális alapítványokra is juttattak, a legelső magyar emberről, Kossuth Lajosról sem feledkeztek meg az ünnepen, neki is küldenek emléket a nagy napról, Budavára hős vérről való megvál-tása napjának negyvennegyedik évfordulójáról, hogy egyetlen csöpp mézzel ők is édesítsék a nagy hazátlan száműzetésekre keserű poharát. Az Egyetértés írja, hogy a koszorúzó hölgyek bizottsága elhatározta, hogy másolatot vétet Za-lával a budai honvédszoborról s ezt a másolatot, mely a legapróbb részekig mindenben megegye-zik az eredetivel, elküldi Turinba Kossuth La-josnak. A budai szobor szép mása elkészült, s ma már ott áll a hova szánták, Kossuth Lajos dolgozó szobájában. A másolat gipszből van. A talapzat is, a szobor is és az egész alkotás épen ötödresze az eredetinek s így akkora, hogy az eredetinek legfinomabb részecskéi sem vesznek el az igazi remek mű eminiatureén. A talapza-ton rajta van a magyar hölgyek koszoruja is meg-felelő méretű másolatban. A magyar honleányok Kossuthért való lelkesedése elragadta a művészt is. Olyan meleg szeretettel csüggött a kedves megbízatás minél szebben való teljesítésén, mintha eredetét alkotott volna. A szobrot nagy részben ő maga másolta, hogy azt a lángoló lelket öntse belé, a mely a budai honvédszoborból harsog hozzánk. A legérdekesebb ebben különben az, hogy a szobor-másolat költségét, mely összesen nyolczszáz forintra rug, a magyar hölgyek ko-szorujára begyűlt pénzből fedezik. Erre a ko-szorura pedig a főváros 1000 frtot szavazott

meg, a nemzeti kaszinó nagy összeget gyűjtött össze tagjai között s Vaszari herczegrimás és a bukott miniszterelnök felesége gróf Szapáry Gyuláné is adakozott.

— **(Eötvös Károly és Károlyi gr. Kossuthnál.)** Rutkayné Kossuth Lujza e hónap 7-én Károlyi Gábor gróf országgyűlési képviselőhöz levelet intézett, melyből az J—g a következő részleteket közli: „Örvendtes táv-irata (Károlyi Gábor gróf táviratban közölte Herman Ottó országos képviselővé történt meg-választását) megérkezett ma reggel; bátyám azonnal közölte velem, s együtt örvendeztünk a párt ilyen kitűnő taggal való növekedése — s az ön e tárgyban kifejtett fáradozásának dia-dala fölött.“ Folytatólag pedig ezeket írja, Ká-rolyi Gábor gróf mielőbbi jövetelét sürgetve: „Különböztetnem is úgy magam, mint kedves öreg bátyám egészsége annyira hanyatlóban van, hogy barátink, kik vonzalmunkkal tisztelnek meg bennünket, jól teszik, ha nem halogatják a vizontlátást; mert a holnap nap, lehet, nem lesz többé a miénk is...“ Eötvös és Károlyi G. amit régebben terveztek, de elhalasztottak, hogy t. i. lerándulnak Turinba, most végrehaj-tották s a napokban leutaztak Kossuthhoz.

— **(Följelentések Plainer volt sásdi körjegyző ellen.)** A Magyar Hirlap egy közleménye nálunk is szenzációt keltett. Azt írta, hogy Sásdról 30 rendbeli följelentést tettek Plainer Lajos, azelőtt sásdi, most kapos-vári körjegyző ellen, mely följelentések jogtala-nul visszatartott nagy összegű pénzekekről szólnak. A „Kaposvár“ azt írja erre, hogy a dolog tú-lozva van s a folyamatba tett vizsgálat ki fogja deríteni, hogy legfőbb kezelési hibákról le-het szó.

— **(Pécsi iparos sikere a nem-zetközi permetező-gép-próbán.)** Az or-szágos magyar gazdasági egyesület nemzetközi permetező-gép-próbát tartott Budapesten. Több megyebeli iparos is részt vett ezen a próbán saját készítményeivel; volt ott azonban sok német, olasz és francia gyáros is, kiknek gyárt-mányai semmiel sem jobbak, mint a magya-roké s így tekintetben a külföldi gyártmányok javára s a magyar készítmények rovására tá-masztott előítélet alól magunkat teljesen fölment-hetjük. E verseny eredményét tehát melegen ajánljuk a baranyamegyei gazdasági egyesület-nek becses figyelmébe. Ugyanezen permetező-gép próbán az első díjat — aranyérmét — Ma-ranits Rajmár pécsi rézöntő nyerte el „Vil-lám“ nevű permetező-gépével.

— **(Zenevizsgálatok.)** A városi zeneiskola növendékei Hoffer K., Löhr V. és Tuma I. zenetanítók vezetése alatt mult vasárnap tartották meg záróvizsgálatukat. Közönség, daczára a vasárnapi ünnepegeknek, mégis szép számmal volt jelen. Az iskolaszék is képviselve volt Bubreg Antal és Kelemen Mihály dr. tagok által, valamint Salamon József kir. tanfölvizsgáló is végig hallgatta. A záróvizs-gálat folyama alatt Schneider I. fölvizsgáló igaz-gató elnökölt. A zeneiskola növendékei I—V hegedűosztályt képeznek, köztük fuvolások is. A hallottak után ítélve úgy tapasztaltuk, hogy ez intézmény az ifjuság körében évről-évre na-gyobb fölkarolásnak örvend, mert a tanításra hivatott tényezők ritka szakismerettel s leikus-meretes buzgalommal teljesítik művészeti, nem csekély fáradsággal járó nehéz földadatukat. Ha-sonlót jegyezhetünk föl az iparos-inasok előha-ladásáról is, kik fuvóhangszereken alapos jár-tasságot tanusítottak, mely zenekar tagjai az idén már nagy és kisdob, valamint czintányérral kiegészítve otthonos lelkesedéssel fujtak szebb-nél-szebb darabokat. A közönség, valamint a hatósági kiküldöttek teljes meglegedésük nyil-vánításával távoztak ez érdekes és élvezetet nyújtó vizsgálatról. — Szombaton folyt le a pécsi tanítóképző intézetben az ének-és zenevizsgálat, ami e tanintézetben főfontos-ságú. Az eredmény, amit ez alkalommal Eckhardt Antal zenetanár elért, meglepő volt úgy Salamon József kir. tanfölvizsgálóra, mint a többi jelen-voltakra. Még az osztályzat szerint leggyöngébb tanulók is kielégítő feleleteket adtak, annyival inkább brilliroztak a jobb osztályzatúak. Az első és másodévesek zongorán, énekkel, a zene-elmeletről, hegedülésből (tanító Petz István), az összhangzattanból, orgonán stb. igen szép eredményt mutattak föl, úgy a harmad és ne-gyedévesek, kik között Eckhardt tanár pályáza-tot tűzött ki a legjobb Ave Mária-ra. A verseny-

művek közt nagyon sok figyelemreméltó akadt, de legjobb e háromé: Baudiss László (I. díj), Schröder Rezső (II. díj) és Oberst Lajos (III. díj) negyedévesek. A tanfőlügyelő és Döbrössy igazgató buzdító szavakat intéztek az ifjúsághoz és elismerésüket fejezték ki az intézetnek e téren való magasabb nivóra emeléseért.

— **(Hymen.)** Löwenfeld Adolf bérlő Vaiszlón, eljegyezte Lang Róza kisasszonyt Borjadról. — **Kasza Sándor dr.**, azelőtt sásdi, most marczalii (Somogy m.) ügyvéd oltárhoz vezette Pahi Malvint Csákányban.

— **(Bányamunkások a belügy-miniszternél.)** A pécsi bányamunkások, bár munkába állottak, a velük szemben elkövetett önkény ellen panaszt emeltek a belügyminiszternél, ki elé Visontai Soma dr. orsz. képviselő s fővárosi ügyvéd vezette a bányászok küldöttségét. A panaszt Visontai adta elő, s erről a következő „könyomatos“ értesülés ad számot.

Visontai mindenekelőtt élénken rajzolta a hatóságok hallatlan tulkapásait a munkásokkal szemben, a kiknek pedig a miniszter megígérte, hogy addig, a míg békén viselkednek, nem lesz semmi bántódásuk. Mégis a hatóság a sztrájkolókat kiüzte lakásaikból, s mikor a magyar falvakban lakó munkástársaikhoz menekültek, ott valóságos hajtóvadászatot rendeztek ellenük s ez alkalommal történt, hogy egy Kospatarits névű öreg munkást a szakállánál fogva akartak akartak előhuzni az ágy alól s a szakállát csomókban tépték ki. A munkások közül 6—800 még most is a pécsvidéki erdőkben bujdosol, mert félnek előjönni a hatóság brutalitása miatt. A miniszter hosszabb ideig társalgott ezután a munkásokkal s meghallgatta panaszait külön-külön. Megmutatták az ugynevezett „Loh-nlistá“-kat, melyekből kitűnik, hogy a munkások a napi élelmiszer árának levonása után a hónap végén mindössze 1 frt 50—2 frt 50 krt kapnak ki. De a ki otthon étkezik, az se keres többet a levonások után havi 15—18 frtnál. A miniszter ezután kijelentette, hogy a munkásoknak föltétlen joguk van ahhoz, hogy a bányában fizetett bérért ne dolgozzanak, de ő viszont nem kényszerítheti a társaságot arra, hogy magasabb bért fizessen. Ennek dacára szívesen vállalkozik a közvetítésre, de csak abban az esetben, ha mind a két fél — a munkások és a bányatársaság — föltétlenül alávetik magukat az ő döntésének. Mindenestre meg fogja vizsgálni a dolgokat s biztosítja a munkásokat jóakaratóról. A közrendet azonban fenn kell tartani mindenáron s a hatóságok minden tettükért felelni fognak. Nem akarja hinni, hogy a hatóságok olyan dolgokat követek volna el, a milyenekről a lapok hírt adnak. De mindenestre sürgős jelentést kér s annak értelmében fog eljárni. A letartóztatott munkások ügye már nem tartozik a közigazgatási hatóság elbírálása alá. Független bíróságaink fognak itélni fölöttük s ha ártatlanok, nem lesz semmi bántódásuk. A munkások megnyugodva távoztak el a minisztertől s Visontai Soma dr. orsz. képviselőt megbízták, hogy menjen le Pécsre, hogy személyesen győződjék meg az ott uralkodó állapotokról.

— **(Színházi műsor.)** Ma szerdán: Vizvári Gyula első vendégfölléptül „Pry Pál“ vigjáték 5 föl. John Pooltól. Csütörtökön Vizvári Gyula második fölléptül: „Széleburdi“ vigjáték 4 föl. Moliéretől és „Fipsz, a híres nős zabó“ énekes bohózat 1 föl. Kotzebutól. Pénteken Vizvári Gyula harmadik fölléptül: „Kókai ház“ vigjáték 3 föl. Cabányitól. Szombaton Vizvári Gy. negyedik fölléptül: „Keleti utazás“ 3 föl. Blumenthaltól; először. Vasárnap Vizvári Gy. utolsó fölléptül: „Nagyapó“ énekes népszínmű 3 föl. Szigligetitől. E darabokban a vendégművész mellett az egész vigjátéki személyzet működik. Előkészületen a következő darabok vannak: „Párisi“, „Váljunk el“, „Válás után“, „Pont Biquet család“, „Serge Panine“.

— **(Bolgárok kivándorlása.)** Nagy pénzt visznek el innen a nép által „szerviánus“-oknak nevezett bolgár kertészek, kik előzőlötték a bőven termő földü Magyarországot, s akiknek itt Pécsen is egész kolóniájuk van. Szorgalmas, kis igényű nép, mely nem sajnálja a munkát a földtől, hogy uszora-kamatostul visszakaphassa onnan a belevetett magot. A mi népünk csak nézi, mint munkálkodik ez a plundrás idegen, s mint terjeszkedik folyton szélesebb területre;

nézi, de nem tanulja el tőle a mesterség nyílt titkát, melyből annyi, de annyi arany vándorol ki Bulgáriába. Most — úgy írják a lapok — maguk a bolgárok is utána vándorolnak a kiszállított aranyaik után. „Viszshívja őket az anyaország, Bulgária, mely fiatal fejedelme és új királyi asszonya alatt erős léptekkel halad a megszilárdulás felé“. Így írja a B. H. kit gyulai levelezője arról értesít, hogy ez év őszén százával fognak vissza vándorolni hazájukba, mert a bolgár kormány nagy kedvezményekkel ingyen földeket ígérve odaédesgeti őket. Vajjon a bolgárok helyét elfoglalja e a magyar, vajjon rávetemedik-e végre a kertészkedésre a magyar is?

— **(Adoma Zellerinről.)** Zellerinnek, a pécsi vízvezeték építőjének öngyilkossága nagy szenzációt s általános részvételt keltett Budapesten, s rendkívüli számú közönség kísérte el utolsó útjára az elhunyt gyárost, kinek szombaton volt a temetése. E haláleset alkalmából a Pesti Hírlap érdekes és tanulságos adomát közöl Zellerin életéből, amiből kitűnik, hogy mennyire elütött Zellerin azon föltollasodott milliomosoktól, akik eltagadják pályájuk alacsony kezdetét. A munka emberét szépen jellemző történetke a következő:

Budapest fővárosának egy nagy deputációja volt Bécsben a királynál s jól elszórakozván, lekésték a vonatról.

— Hát megyünk este.

— Megyünk bizony rögtön! — mondá Zellerin s leszurta a külön vonat árát.

Rögtön híre futott ennek az indóházban s ámulva nézték a különvonatot rendelő „Ungarische Magnat“-ot, mint a hivatalnokok hitték. A vasutak főigazgatója épen az indóházban lévén, illőnek találta személyesen megnyugtatni a deputációt, hogy rögtön előálland a vonat és e czélból bemutatván magát általánosságban, Zellerin felé közeledett, ez azonban félrehúzódva, egy társára mutatott:

— Ez a küldöttség vezetője, kérem!

Erre megtörtént a viszont bemutatás is. Először a deputáció vezetője, később a többiek neveztek meg magukat, mindenik hangsúlyozván méltóságát, hivatalát vagy legalább is azt, hogy ő „fővárosi képviselő.“ Legvégül oda lép Zellerin — a ki szintén fővárosi képviselő, sőt lovag is volt és gyáros — s mély meghajlással így mutatta be magát:

— Zellerin, Klämperer (kolompár, bádogos) von Budapest.

— **(Újmisés papok.)** A pécsi püspök a következő végzett teológusokat szenteli föl az idén — e hó 25 ödikén — papokká: Diossy József, Fetter N., Gyimóthy Jenő, Krum Péter, Németh Pál, Szommer Gyula, Varga Kálmán és Vörös Kristóf. „Szárak káplánok“ Rudolf Mátyás és Schunk Ferencz lesznek, akiket jövőre szentel föl a püspök, ha a szükséges kort betöltötték.

— **(Jubiláló vidéki lapszerkesztő.)** Tíz év egy újságíró életében húsz év, egy vidéki lapszerkesztő életében ötven esztendő. Margitai Péter mohácsi ügyvéd tíz év óta szerkeszti a „Mohács és Vidék“-t minden anyagi haszon nélkül, ambícióból. Lapját a Mohácssal egy nivón álló városok heti sajtótermékei között az első helyre tesszük, mert annyi gondal, körültekintéssel és oly szabadelvű gondolkodással nem szerkesztenek lapot ez országban az olyan kis városokban, mint ahogy Mohácsban Margitai szerkeszti meg hétről hétre a lapját. Ottani barátai és tisztelői jubileumi ünnepegekbe akarják vonni az ő érdemeinek nyilvános elismerését, s nagy szabású ünnepre készülnek, amiben részt vesz e megye egész írói gárdája is.

— **(Érettségi vizsgálatok.)** A pécsi római katolikus főgimnázium nyolczadik osztálybeli tanulói — 23-an — az elmúlt héten tettek érettségi vizsgálatot. Az írásbelit valamennyi jó sikerrel állta ki, a szóbelin hetet jól érettnek, 13-at egyszerűen érettnek nyilvánítottak, két óra visszavettek harmat. Az érettségi vizsgálat a helybeli főreáliskolában f. hó 16. és 17-én folyt le a következő eredménnyel: jelentkezett 14 tanuló, kik közül jelesen érettek lettek: Fuchs Ignác, Klein Ernő, Lukács Lipót, Póra János, Steiner Jenő, Tichy Ferencz és Vasváry Ferencz, 4 tanuló jól, 2 egyszerűen érett, míg 1 tanuló a 2 hó múlva tartandó javító vizsgálatra lett utásítva.

— **(Ab-szentlőrinczi tüzoltóegyesület)** saját pénztára gyarapítására f. hó 18-án

igen szép erdei mulatságot tartott, — melynek sikerét a Sztlőrinczről valamint a vidékről nagy számmal megjelent közönség minden tekintetben biztosította — tiszta jövedelem 49 frt volt, mely összeghez fölfizettek: Szilágyi György 4 frt. Jeszenszky Ferencz 3 frt. Benkő Gyula 2 frt. Nagy Dezső 1 frt. Bogyay Lőrincz 1 frt. Rajeci János 1 frt. Engel Zsigmond 1 frt. Farkas Ferencz 50 kr. Másis Illés 30 krt.

— **(Iskolatársak találkozója.)** A következő sorok közlésére kérték föl lapunkat: Alulírottak fölhívjuk mindazokat, kik középkolai tanulmányaikat a pécsi főgimnáziumban 1883. évben végezték, hogy aláírásukkal megerősített ígéretükhöz képest Pécsen, a 10 éves összejövetel napjára kitűzött f. évi július hó 3-án reggel 9 órakor a főgimnázium 8. oszt. tantermében okvetetlenül megjelenni sziveskedjenek. Késmárky István dr., Koszits Ákos dr., és Reeh Dezső dr.

— **(Dohánytermelési engedélyek megvonása.)** Országszerte kellemetlen meglepetést szült az a hír, hogy a pénzügyminiszter jelentékeny számú dohánytermelőtől elvonja, illetőleg megtagadja a további dohánytermelésre vonatkozó engedélyt. Az okok, melyek miatt a dohánytermelési engedélyek leginkább megvonattak, a „Magyar Pénzügy“ értesülése szerint a következők: A szabályszerű vetés-forgás be nem tartása, nem az engedélyben kijelölt mag használása, tiltott veteményeknek dohány közötti kiültetése, az engedélyezettnél nagyobb terület beültetése, nem az engedélyben kijelölt, illetőleg talajvizsgálatilag kizárt földrészek beültetése, csalárd csomózás és bálozás, a dohány tilos birtoklása és végül az előirányzott dohányterménynél kevesebb beszállítása. A dohánytermelési engedély megvonása végre mindazon termelőkkel szemben alkalmaztatik, kik az 1887. évi XLIV. t.-cz. és annak végrehajtása iránt kiadott utasítás határozmányait nem tartották be, illetőleg az előirt követelményeknek eleget tenni nem voltak képesek. A dohánytermelési engedélyeknek a felsorolt okok miatt történt elvonása természetesen rendkívül kedvezőtlenül hat az egyes községek gazdasági fejlődésére, mert a megvont engedélyek helyett új jelentkezőknek szintén nem adtak dohánytermelési engedélyt, mert a dohányjövedék még a múlt évekről tetemes nyers dohánykészlettel rendelkezik. Miután pedig az osztrák dohányjövedék nyers dohány-szükséglete is évről-évre leszáll, beállott annak a szüksége, hogy a dohánytermelési összterület a jövedék tényleges igényéhez mérten aránylag kevesbítették.

Művészet, irodalom.

Komáromi Mariska vendégjátéka. Az isteni adomány: a csengő hang, s az isteni szikra: a művészet nem mindig jár együtt. Ez a kis fitos orrocskájú jókedvű papnője az operetteknek mind a kettőt együtt hordja magával, s ahova beállit, ott olvadó közönséget lát maga előtt, mely nem tudja, mit bámuljon jobban: azt az üvegsengésű, remek iskoláju hangot-e, mely vetekedik a csöppentett méz édeségével és olvadákonyságával, vagy azt a csapongó jókedvvel és mégis figyelmes gondal alakító temperamentumot, művészetet produkáló színészt?

Komáromi Mariskát pénteken tapsolta először a pécsi közönség; Verő „Szultán“-jának czimszerepében a legapróbb részletekig menő, élénk játékaival és színező énekeivel aranyozta be a színpadot és a nézőteret; szombaton a „Parasztbecsület“-ben hangja szépségének teljességében, iskolájának bevégtetésében, zenei tudásában gyönyörködtünk; hétfőn mint Pósta Milka ragadott el mindenkit kedvességével. Mindhárom előadás zsúfolt házak előtt folyt le; valószínű, hogy a tegnapi is nagy közönség nézte. Taps bőven, nyílt jelenetekben, virágcsokrok, dalisméltetések stb. amint ez már az ilyen vendégjátékoknál elmaradhatatlan.

* **„Az én újságom“** Ki ne ismerné Pósa bácsinak ezt a kedves, aranyos kis gyermekújságját. Telve szebbnél-szebb mesékkel, elbeszélésekkel, regékkel, versikékkel, gyönyörű képekkel; minden vasárnap beköszönt az ő apró olvasóihoz, a kik türelmetlenül, szeretettel várják az ő legkedvesebb barátjukat. A legkitűnőbb magyar írók: Jókai Mór, Mikszáth Kál-

mán, Sebők Zsigmond, Herman Ottó, Rákosi Viktor, Bársony István, Herczeg Ferencz, Tábori Róbert, Bródy Sándor satb. irnak, mesélnek ebbe az ujságba, olyan szépen, annyi szeretettel, hogy ez a kis lap, rövid néhány év alatt a legkedveltebb és a legelterjedtebb gyermeklappá nőtte ki magát. Negyedévre előfizetési ára csak 1 frt. — Előfizethetni Az én Ujságom kiadó-hivatalában, Budapesten, Andrássy-út 10.

Törvénykezés.

Elítelt párbajozók. A pécsi kir. törvényszék Driesz Edét egy havi, Littke Józsefet 8 napi államfogházbüntetésre ítélte párbajvétség miatt. Driesz az ítélet ellen fölbbezett, a kir. ügyész az ítélet súlyosbitása végett szintén fölbbezést jelentett be. Littke megnyugodott az ítéletben.

VEGYESEK.

Valódi ezüst ékszerek állványok cukor-dobozok, valamint francia angol és berndorf alpacca (china ezüst) árak eredeti gyári áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszerésznél Király-u. Hattyu épület.

„Veréb Jankó“

A mi a „Junius“-ból kimaradt.

— Több világhírű, országos nevű, megyei notabilitás és helybeli kapacitás író és művész eredeti kéirata nyomán.

Beköszöntő.

Kinyílt a tulipán,
Kardos Kálmán főispán,
Erreth János követünk,
Misánygyi András csontrakó.

Palágyi Lajos.

Énekek, dalok, nóták.

Kutágasra szállott a bivaly,
Engem rózsám ne csalogassái,
Mert ha engem még csalogatol,
Majd meghalok szégyenletembű.

Vajda János.

Más.

(Hej pönöge, pönöge, pönöge,
Hej pönöge, pönöge pönöge.
(Da capo al fine.)

Gulay Pál.

Uj más.

Egyedem, begyedem tenger-táncz,
Hajdu sógor mit kívánsz.

Szávay Gula.

Más uj más.

Boczi boczi tarka,
Se füle, se farka.

Bartók Lajos.

Legújabb más uj más.

Isten szeme mindent lát... Trárára bum dié!
Ujprics Pál.

*

Viszhang.

Mikor nem nevet, mit csinál akkor a Kéry? ... ri.
Szereti Ön a szellemes talányokat? ... lányokat.

*

Festett világ.

Sárika emlékkönyvébe.

Szeretlek Roxszelánom, tied egész Naplóm.
K. Gy.

*

Szini kritikák és vélemények.

Az egyik színművésznőnek a hangja hamis, de a szeme nem az. A másíknak a szeme hamis, de a hangja nem az. A harmadiknak egyikje sem hamis s a negyediknek mind a kettője hamis. Lujza őnagysága (kezét csókolom!) azon csoportba tartozik, a kiknek hamis a szemük, meg a — zuzájuk is.

Csörgő Miska.

*

Két személy vonja magára bámulatomat:
Sekszipir és R. Balog Etel. A többi mind schmarn!
Kiskozári.

*

Két kitűnő énekesnőt ismerek: Honti Mariskát és Lévy Sárikát s tehetséges komikust

csak egyet: Polgárt. Ezek az én fiaim, kikben nekem kedvem telik. Dr. Muki.

*

Egy boszantót találok a vasárnap délutáni előadásokban. Azt, hogy miért nem játszanak — délelőtt is. Wiczysakay Bandy.

*

Könnyű kritikát írni, de kritikát kritizálni csak én tudok!

Egy cukorkagyáros.

*

Szellemsziporkák, aranypökések s más egyebek.

Mellékletesen igen örvendezem Uraságod a legnagyobb intelligencia megjelenésének a város érdekeire nézve eme aszalnál való összejövetele miatti tárgyában.

*

Egy produkciós városi b. tag.

*

Addig élsz, míg torkod ázik.

Dr. Biczegő.

*

„Szép a „Május,“ szép a „Junius,“ de még szebb az augusztus.

Az Isten éltesse a tekintetes Gyula urfit, a kit soha el ne hagyjon a jó guszthus.

Irtam júniusban a „Junius“-ban, több napokon át.

Hazaffy Verai János.

*

Azt a füzfán füttyülő rézarkangyalát.

Egy sztrájkoló imádsága.

*

Soha se légy otthon, mihor esznek.

Éhős Péter.

*

Holnap után kis kedden, borju vágó pénteken.

Sanyaró Vendel.

*

Akkor lássam, mikor a hátam közepét.

Jókai Mór.

*

Jó az öreg a háznál, ha egy csepp esze sincs.

Csitry Feri.

*

Az agár, a tanár, s a számár, ugy jó, ha sovány.

*

Gróf Csicsáky Albin.

Télen nagyon meleg van, nyáron nagyon hideg van, soha sincsen jó idő mikor esik az eső.

Falb, főbéka.

Budapest után következik Pécs,

„Május“ után jön „Junius.“

Egy gőzösös.

Szerkesztette:

Sirisaka Andor.

Csarnok.

Az ezredorvos úr.

Itt van kedves Verner óhajtott bizonyítványa, ha csak kicsit elnéző lesz a kartársam, ki fölülvizsgálni fogja, erre bizonyosan föl fogják menteni. Szívemből kívánom!

Ezen szavakkal adta át a mi jó öreg házi orvosunk azon bizonyítványt, melyben az én belső és külső fogyatkozásaim oly erősen ki voltak emelve, hogy ezért bizonyosan bárkit rágalmozónak nyilvánítanék, ki ezt még állítani merné, de itt csak hálásan mosolyogva köszöntem meg.

Hogy is ne! Nagyon szerettem volna a katonaságtól megszabadulni! Épen most alkalmam nyílt egy régi kedves vágyamat megvalósítani és hosszabb utazást tenni, mi nekem, mint leendő természettudósnak, a lehető legelőnyösebb lett volna. Így még szolgálatot is tehetek hazámnak, míg mint katona, — meg vagyok róla győződve — ugy sem nyer velem az állam. Azonkívül szemeim igazán gyengék is, mint S... ba való megérkezésemkor örömmel tapasztaltam, hogy kissé meg is voltak gyuladva a poros utazástól.

Midőn a vendéglő homályos tükrébe nézve, véres szemhéjamat és bágyadt tekintetemet láttam, egész fölvidulva mentem barátaimat fölkeresni.

Kedélyesen és vidáman beszélgettünk, midőn Károly barátom azt kérdezte tőlem, melyik orvos fog megvizsgálni.

— Römer ezredorvos úr. — Felelém.

— Huj! — hangzott vontatva több felől.

— Csak pakkolj ki bátran, barátom — mondák — mondj „Isten hozzád“-ot a szép utazási tervnek! Itt maradsz és viszed a borjut! Römer ezredorvos hajlíthatatlan.

Kérdőleg néztem körül, de minden arczról az előbbi szavak megerősítését véltem leolvasni. A szöke Sándor nevetve állt föl s poharat emelve, mondá:

— Éljen a baka!

A poharak vigan csengtek össze, de az én jókedvemnek vége volt. Hát mégis igaza lenne ennek a bolondos Sándornak?...

Hogy bágyadt kinézetemet még fokozzam, a jó pajtások szívesen ráálltak, hogy a rövid nyári éjszakát átmulassuk.

Másnap halványan, átvirrasztott arczczal léptem Römer ezredorvos kiállhatatlanul világos szobájába.

Midőn az alacsony termetű urat rövidre nyírott ősz hajával és még fiatalnak látszó friss arczával s jóságos tekintetével megláttam, melynek csakis a szemüveg adott szigort, ismét némi remény fogamzott meg szívemben. Barátaim tréfáltak... Ez nem lehet szivtelen ember, meg fog hallgatni — meg fogja érteni — különben a jó doktor bácsink irt is neki édes anyám kérésére. Bátorabb lettem.

Az ezredorvos barátságosan fogadott, kérdezte családomat és én elmondtam neki mindent, főképp terveimet, utazásomat — és ezután a beható vizsgálat következett.

Már kissé hosszadalmasnak is találtam hiába való fáradságát, midőn biztonságomban mint menykőcsapás érintettek a következő szavak:

— Sajnálom, fiatal barátom, hogy reményeit szét kell rombolnom, de én nem találok önben olyan hibát, mely a katonai szolgálat alól fölmenthetné. — Ne busuljon, ön még fiatal, majd lesz még alkalma az elmulasztottat pótolni, s akkor nyugodt lelkiismerettel élvezheti. Higgye meg, ez az első a becsületes embernél!

Olyan jóakaróan nézett reám barátságos kék szemével, hogy alig tudtam volna reá haragudni, pedig előmenetelemet semmisítette meg, mint akkor gondolám.

Mig fölöltöztem, szembajomra figyelmeztettem.

— Egy kis időleges gyulladás — mondá — tán más orvos föl is mentené önt, de én... én nem tehetem — a legjobb akarattal sem tehetem. — Folytatá elkomorodva.

Nagyon ostoba képpel néztem rá, mert mosolygott.

Különösnek talál a szavaimat, fiatal barátom? Ha ma délutánra nincs jobb mulatsága, úgy látogasson meg és igyék velem egy csésze kávé a kertben, akkor megmagyarázom a dolgot. Szeretném, ha ön, éppen ön megérténé eljárásomat, tevé hozzá nyomatékosan. Ön oly föltűnően hasonlít édes anyjához, kit egykor jól ismertem, nem szeretném, ha kedves, barátságos arca elszomorodnék, midőn annyi év után először hall ismét az öreg Römer doktorról.

Meglepetve és elzékenyülve a szivélyes szavaktól, megígértem az én „ellenségemnek“, hogy d. u. 4 órákor eljövök.

Katonai pontossággal megjelentem s miután az öreg ur rózsáit eléggé megbámultam, egy szőlő-lugosban fölszolgálták a kávé.

Még egyet-mást kérdezett családomról, ezután a kényelmes kerti székben hátradőlve, a következőket mondá:

— Kedves Verner, ha oda haza édes anyja kérdezni fogja, miért kellett az öreg Römernek olyan kéréshetetlennek lennie, mesélje el neki a következő történetet:

Közvetlen a bosnyák okkupáció előtt roppant sok dolgom volt; midőn egy ilyen nyári délután — mint a mai — elegáns idősebb ur keresett föl a fiával. Kiejtéséről és szép arczáról megismertem, hogy magyarok. Fia, magas növésű nyulánk fiatal ember, ugyanezen szép vonásokat örökölte. Sötét kék szemeit hosszú fekete pillák árnyékolták, s olyan igézően tekintettek, hogy hölgyekre biztosan veszedelmes.

lehetett. Minden szépsége és fiatalsága daczára már kiéltnek látszott. Olyan fonnyadt volt ez a szép arcz.

Megnyerő szöbösséggel beszélt el az atya, hogy két fiát elvesztette mellbetegségben, s ez a harmadik és egyetlen gyermeke, ki a kórt látszólag szintén örökölte. Tudja ő, hogy ha az okkupáció nincs, fiát be nem vennék, de hogy ez aggodalomra mielőbb tüssék, azért hozta be mint önkéntest. Ez elbeszélés alatt az atya sötét szemében minden önuralma daczára könnyek jelentek meg, — s én míg az ifju vetkőzött, elhatároztam, hogy lehetőleg kimélni fogom a fiatal embert és szerencsétlen atyját.

S míg a gyengéd testalkatot figyelmesen vizsgáltam, gróf Malten jutott eszembe, kit előtte való napon saját kérelmére bevetttem, ép ilyen finom testalkattal, de az ifju gróf váltig erősítette, hogy ő roppant sokat kibír és ne nézzem szük mellét. — Tüdővésznek még nem találtam nyomát, de mintán a családban öröklődik a baj, kivételt tesztek s mint gyengét — elbocsátottam.

Midőn fölnéztem — a jó hirt az atyjával közlendő — észrevettem, hogy az én becsületes, öreg íróasztalomra 3000 frtot tesz le előkelően mosolyogva. Mintha villámszikra érintett volna, úgy éreztem magamat. A vér fejembe tölult, fülem zúgott! . . . Tehát a gögös arisztokrata meg akar vesztegetni?! . . . Azt gondolja tán Oroszországban van! . . . és rá se nézve az öregre, beírom: „Tauglich für leichten Kavalleriedienst.“

Fájdalmas sóhaj hat fülembé. Az öreg ur fölkel, halott halványan s hideg méltósággal meghajtja magát — megy. Én összemarkolva a pénzt, utánna viszem. „Uram, valamit itt felejtett!“ és vissza adom neki. Azután a fiatal emberhez fordultam. Megmondtam neki, hogy ő nem beteg, csak gyengéd testalkatu. kértem — igen kértem — hogy vigyázzon magára, mert a vad, rendetlen élet többet árthat, mint a katonaság.

Melegen, meggyőzőleg beszélek hozzá, de ő egykedvű mosolylyal hallgat s magát meghajtva, könnyű léptekkel követte atyját.

Mereven néztem a távozók után. És elhiszi-e, kedves Verner, hogy sok és komoly dolgom közt is, sokszor látni vélem az öreg magyar nemes vonásait és hallom az ajkáról föltörő fájdalmas sóhajtást. — Rá akartam beszélni magamat, hogy lelkiismeretesen cselekedtem s hogy a magyarokban nagy az ellenszenv a katonaság iránt. Hiába! Nem tudok a gondolattól szabadulni, hogy én vagyok az oka annak, hogy e szegény atya egyetlen fiát elvesztette.

A fiatal magyar — báró Máriásy — az itteni huszárezredbe lépett: nagyon szép volt az egyenruhában és látszólag jól is érezte magát.

Daczára elfogultságomnak, mindig találtam időt a „szép magyar“ — mint ezredénél neveztek — után nézni, mert felelősnek éreztem magamat egészségeért. Nagyon hamar meggyőződtem, mily rendetlen életmódot folytat. Főlkerestem a könyelmű Máriásy bárót, félig komolyan, félig tréfával, orvosi tanácsaimat erőltettem reá.

De minden igyekezetem, minden aggodásom hiába volt. Máriásy tovább kártyázott, egész éjjeleken át ivott és mulatott.

Egyik nap már korán inasa jött értem; a fiatal magyar vért hányt. Sürgönyöztem atyjának. Oh mint ápoltam én e fiut! szeretetteljes aggodalommal, s míg jobban nem lett, a ruha nem jött le rólam. Ezután a legjobb ápolót szerevezé számára — szabadságotattam — és ő Olaszországba utazott.

A következő hónapok zavarában elfelejtkeztem a fiatal magyarról. Október közepe lehetett és én a város vendéglőjében ebédeltem. Velem szemben egy szép öreg ur ült, olyan ismerősnek tetszett, de hiába kerestem nevét emlékezetemben.

Egyszerre szemekünk találkoznak és az idegen élettelenül hátra dül székében. Én fölugrom s néhány erősítő cseppet töltve egy pohár vízbe, ajkához tartom, de ő egyszerre föleszmél, s a poharat ellökve fölkel — úgy, hogy a víz mind rám ömlött. A szolgálatkész pinczér letörölt s a közben elmondá, hogy Máriásy ur most vesztette el Mentoneben egyetlen fiát, s a nagy fájdalom majd megőrjiti. — Ő tehát engem fia gyilkosának tartott.

Igen, fiatal barátom, sokat szenvedtem e miatt! És ha most önt — ki erős, egészséges — fölmenteném, lelkiismeretem előtt látnám az öreg nemes fájdalmas arczát, melyről leolvannám a vádat: „és az én fiamat, egyetlen fiamat nem?!“

Az öreg ur elkomorodva hallgatott el.

— Érti ugy-e, kedves Verner, hogy én önt föl nem menthettem? Önt, ki oly erős, mint egy athleta, ha egy kissé gyuladt is a szeme és halvány is az arca.

A lugos bejárata elhomályosodott és én egy kedves leánykát láttam megjelenni.

— Bácsikám, Scholten orvos vár, beszélni akar veled — mondá.

— Igaz, igaz, — felelé az orvos — én bucsuzom, mennem kell. Édes Ernám, vezesd Verner urat a kerten keresztül, itt a kulcs. A viszontlátásig, kedves Verner!..

Az öreg elietett, olyan gyorsan mint rövid lábai engedték.

Mire a kertből kiértünk, — elég lassan mentünk — mint jó ismerősök váltunk el. Römer ezredorvos ur szép lugosában sokszor ült ezután egy hosszú önkéntes, Erna kisasszonyt mulattatva.

Azóta néhány év mult el. Megszerettem az öreg Römer bácsit. De komolyan megnehezelnék rá, de sőt ismét ellenségemnek tartanám, ha . . . ha nem fogadna el Erna férjének.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1893 évi június hó 17-én tartott határozatról.

Az arak métermazsánként számítanak.

Búza	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Közvetlen	uj	7	50	7	30
	6	—	—	—	—
Közvetlen	uj	6	70	6	60
	6	—	—	—	—
Közvetlen	uj	6	60	6	50
	6	—	—	—	—
Közvetlen	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Zab	uj	—	—	—	—
	6	—	—	—	—
Zab	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	7	10	7	—
Repeze	uj	—	—	—	—
	6	—	—	—	—
Tüsköny	szena	—	—	—	—
	6	—	—	—	—

Kukorica	6	—	—	—	—
uj	—	5	60	5	40
Székely	6	—	—	—	—
uj	—	4	—	3	70
Szalma	2	—	—	—	—

Kínalat: közép (mintegy 150 gabona kocsi volt a piacon.)

Leírás: NAGY FERENCZ. Felelős szerkesztő: HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Olcsó árak.

Leírások ingyen.

Főraktár: Budapest, V., Lipót-körut 21 a.

Igazgatóság: Radein-fürdőben (Styria).

Előmozdítja az emésztést.

Ujonnan megnyilt fényképészeti műterem!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Széchenyi-téren Dr. Loewy-féle palotában egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő berendezéssel bíró

fényképészeti műtermet

nyitottam, melyben a fényképészet terén minden legúj. találmányt, még itt elő nem állított dolgokat is készítek, a rendes photographiától elkezdve minden nagyságban, ugymint: **mignon, visit, cabinet, kis makart, nagy makart, boudoir, muschel**, eddig ismert rendes nagyságokat, a legjutányosabban és legfinomabb kivitelben élethűen készítek, a miért is a nagyközönség meggyőződésére mitaképpel készséggel szolgállok, továbbá a rendes ismert nagyságokon kívül még minden nagyságot készítek egész életnagyságig, szintűgy csoport-, táj- és interiór-felvételeket, különleges berendezés gyermek felvételekre, továbbá másolatokat régi képekről életnagyságig, szintűgy platinképeket.

Különlegességek! A fényképészet terén legújabb találmányokat úgy mint készítek fényképeket zsebkendőbe bele etette, melyek soha ki nem moshatók, továbbá selyemre minden színűre, vászonra (linografia), mely épen olyan tartós mint egy olajfestmény, továbbá különös szépségű opál-képeket, készítek fényképeket directe ráetette fára és esontra; továbbá felhívom még a nagyközönség figyelmét **chromo, aquarell** és olaj-festményeimre, melyeket természet után is, vagy régi képekről is a legművésziesebben és hűen készítek.

A midőn erről értesíteni van szerencsém a nagyközönséget, egyidejűleg vagyok bátor azon kérést intézni, hogy becses látogatásaival műtermemet szerencsétetni méltóztassanak. — Műtermemet minden reclamtól óva, csakis előállított fényképeim által kiérdemelt pártfogásért esedezem.

PAPP L. fényképész és festész

Széchenyi-tér, dr. Loewy-féle palota.

Idény május—október.

A cs. k. szab. déli vaspálya állomáshelye.

Daruvári ~~szenny~~fürdő Szlavoniában.

Intéző fürdőorvos: **Dr. Degré Vilmos** Bécsből.

Bebizonyult gyógyhatás női betegségeknél, mint: magtalanság, sápkór, fehér-folyás, tisztulási zavarok, exsudat és hólyag fájdalmaknál, továbbá köszvény, csúz és idegbajok ellen.

Ujjonnan berendezett

hidegvíz-gyógyintézet izzasztó-kabinokkal,

gräfenbergi mód szerinti bepólyázás. Villamos fürdők. Meleg és hideg zuhanyok. Massage svéd gyógy mód szerint. Inhalatio kamara stb. stb.

Daruvári fürdő a 830 méter magas szlavonai középhegység alján fekszik, pompás parkokkal és fedett sétahelyiségekkel. Csinos társalgóteremmel és zenekarral, olvasóteremmel, melyben minden jelentékeny hírlap stb. stb. található. A lakások és fürdők a jelen kor minden igényeinek megfelelőleg vannak berendezve. Árak jutányosak.

Felvilágosítást ad a fürdőigazgatóság Daruvári fürdőben.

Utányomat nem díjaztatik.

Meghívó.

F évi július hó 9-én délutáni 3 óra-kor a „**Pécsi Polgári Casinó**“ helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

a tagokat tisztelettel meghívja

a választmány.

Tárgy:

A jelzalog-kölcsön felvétele.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

TAIZS JÓZSEF

nyomtatvány-raktárában és írószer-kereskedésében kapható:

Az ev. ref. lelkészi hivatalok részére a zsinat által kibocsájtott mintának megfelelő

keresztelési, esketési és halálozási anyakönyvek
és a hozzá tartozó **kivonatok.**

Baranyavármegye

vásári szabályrendelete és a korcsmai zárórára
vonatkozó szabályrendelet.

Kivonat a közs. képviselő testületnek a közutak megállapítása tárgyában tartott ülés jegyzőkönyvéből stb.

Továbbá a világhírű Leonhardi-féle anthracen, fekete okmány, gallus, piros, kék és zöldszinű stb. tinták. Kitűnő és olcsó pecsétviaszok, ostyák, író és levélpapírok, írotollak, tinta- és porzótartók stb. stb.

nagy választékban és olcsó áron.

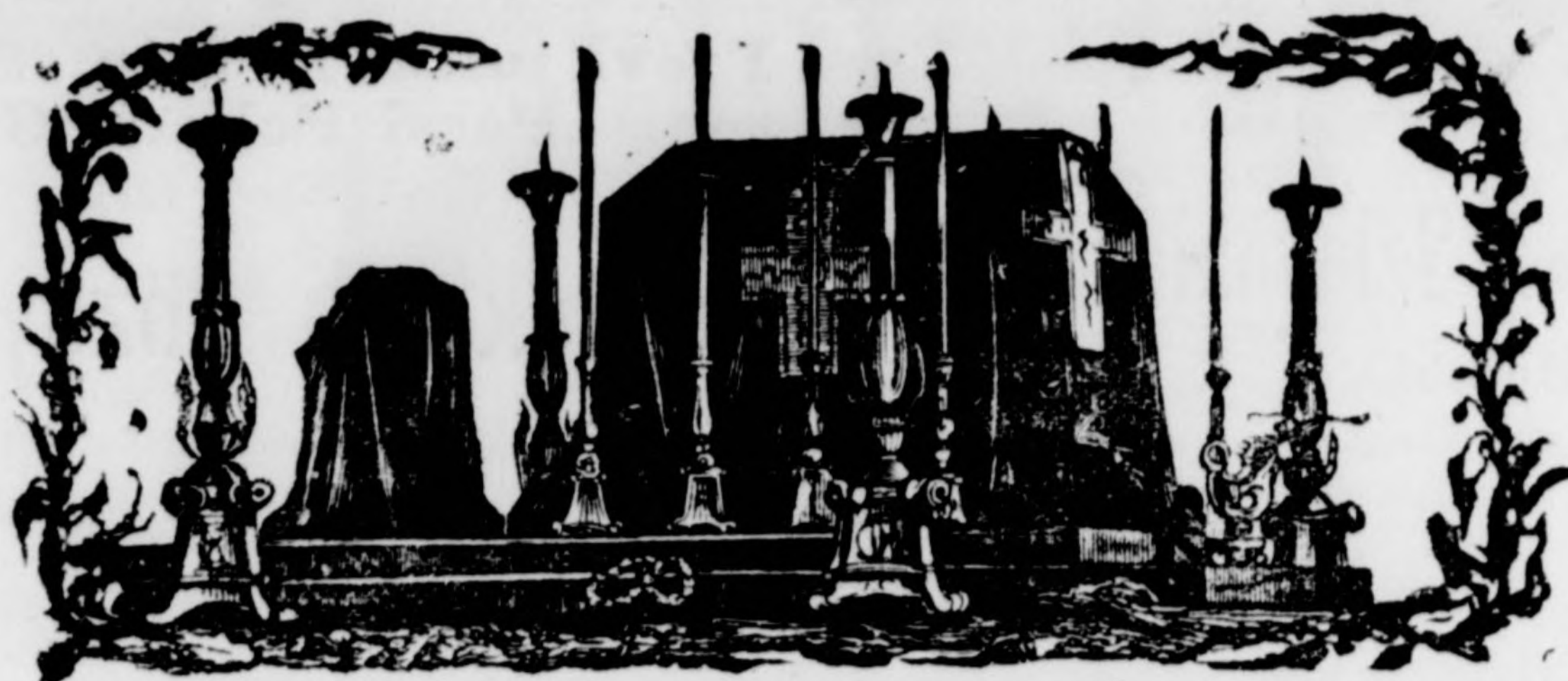
Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Antalovits Gájó végrehajtónak Herke József és neje Balatinácz Terézia végrehajtást szenvedők elleni 128 frt. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróház területén levő Birján község határában fekvő a birjáni 315. sz. tjkv. ben felvett 510/a hrsz. részletre 20 frt kikiáltási árban, u. a. tjkvben 1152/b hrsz. a. felvett részletre 13 forint az 1892./a hrsz. részletre 28 frt, a birjáni 105. sz. telekjegyzőkönyvben 819. hrsz. a. felvett szőlőre 310 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi augusztus hó 8 ik napján d. e. 9 óra-kor Birján községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 2 frtot, 1 forint 30 krt, 2 forint 80 krt és 31 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint tlkvi hatóság. 1893. évi ápril hó 28-ik napján

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér II-ik szám.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — s temetések rendezésére — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket, újabb átalakítások folytán, minden halottas kocsinknak a fővárosi pompa szerinti átalakítása által, azon helyzetben vagyunk, hogy a n. é. közönségnek e tekintetben minden kívánalmait teljesíthetjük. Nyitott kocsin a halottak szállítása hatóságilag betiltatott, a n. é. közönség pedig nem kívánja az oly kocsik alkalmazását, melyben a koporsó látása elzárva van, ezért nem kímélve a költségeket, a fertőtlenítés végett **valamennyi halottas kocsinkat üveges kocsikká alakítottuk át, mely által bármely osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken — minden temetkezési vállalatnál pompásabban,**

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek előállítani. Továbbá elvállalunk hulla szállításokat a bel- és külföld bármely irányában.

Temetkezések rendezésének fölvételére **Engelmann Károly** urat hatalmaztuk fel, kinek fő törekvése oda irányul a legnagyobb pontossággal a n. é. közönség igényeit mindenkor kielégíteni, miért is vagyunk oly bátrak a n. t. közönséget felkérni előforduló esetben bizalmukkal a **Concordia vállalatunkhoz** fordulni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Krisztián József és társai. Schubárszky János, Fischer Simon.

Segédjegyző.

Jártas segédjegyző kerestetik azonnali belépésre. — Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

Leonhardi-féle tenták

a legjobbak

csakis valódi a feltalálótól:

LEONHARDI ÁGOST, Bodenbach a. d. Elbe.

Ezen véd-
csász. kir. osztr. 36089. szám

jegygyel
magy. kir. szab. 48274. szám.

Iró-tenták:

Anthracen-tenta kék-fekete
Legf. könyvtenta kék-fekete
Alizarin-tenta, zöld-kék-fek.
Gallus-tenta) kor. m. p.
Világposta-tenta) fekete

Legjobb író-tenta a könyv vezetéshez, határtalan tartósság okmányok számára. Szabadalmazott eljárásom szerint készítve.

Másoló-tenták:

Anthracen-másoló) Kitérően másolódnak; egyszerűen mind könyvelésre is ajánlatosak.
Alizarin író és másoló)

Encre violette noire communicative) Egyetlen tenták keresk. levelezésre, melyekről hónapok mulva tiszta másolatok készíthetők
Violette kettős másoló
Fekete világposta másoló

Non plus ultra-másoló 4—6 másolatot ad. Fontos bankoknak, biztosítótársaságoknak és tengerentúli levelezésre.

Színes-tenták autografia-tenták, hektograph-tenták, folyékony-tus mérnököknek és rajzolóknak, tinta-porok és kivonatok, bélyegző-festék, másoló-festék, legszebb írógép festékek; féművi jegyzés-festék, folyékony enyv- és gummi, hárnyv. fényenyv. Eau de Labarraque tentafoltok eltávolítására papírról és fehérneműről Pecsétyviaszok stb. stb. A bel- és külföldi legtöbb írószerszerekkereskedésben kaphatók

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőhajokban**, különösen **tüdővérzések**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás**; Bécsben: **dr. Bamberger, dr. Duschek**, stb. a legjobb eredményrel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. ásványviz-
szállítónál,
Budapest.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.